

Κοινωνική οικονομία είναι ο παραγωγικός μη κερδοσκοπικός τομέας της οικονομίας, χωρίς μεσάζοντες, που αμείβει την εργασία.

Χωρίς κέρδος για το χρηματικό κεφάλαιο που επενδύει κυρίως το κοινωνικό κεφάλαιο με τη μορφή του συνεργατισμού, εξυπηρετώντας εργασιακούς και κοινωφελείς σκοπούς.

Στην κοινωνική οικονομία, βασικός σκοπός είναι η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας .

Κοινωνική οικονομία δεν είναι η απλή φιλανθρωπία, που μαζεύει πόρους από τους πλούσιους και εύπορους, μοιράζοντας ελεημοσύνη στους φτωχούς, αλλά εκείνη η επιχειρηματικότητα που εξασφαλίζει εργασία στους φτωχούς και ανέργους.

Απέναντι στον αδυσώπητο και αθέμιτο ανταγωνισμό που εξαντλεί φυσικούς, υλικούς και ανθρώπινους πόρους πετώντας τους μεταφορικά και ουσιαστικά στα «σκουπίδια» η κοινωνική οικονομία προσφέρει ελπίδα και διέξοδο από την κρίση.

Χρειάζεται ένας πλήρης επαναπροσδιορισμός του επιχειρησιακού υποκειμένου της κοινωνικής επιχειρηματικότητας και του πλαισίου συνεργασίας των κοινωνικών εταίρων που διαμορφώνουν το θεσμικό περιβάλλον και υποστηρίζουν της Κ.Α.Ο. γιατί δύο διακριτές πλευρές που συνιστούν το τρίτο τομέα της οικονομίας.

Άλλο πράγμα είναι οι φορείς που χαρακτηρίζουν την κοινωνική επιχειρηματικότητα και άλλο πράγμα ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ, στο οποίο μπορούν να συμμετέχουν όλοι οι πολίτες και όλοι οι κοινωνικοί εταίροι από τους συλλογικούς φορείς εργοδοτών και εργαζομένων μέχρι την τοπική Αυτοδιοίκηση και την Εκκλησία.

Κοινωνικές επιχειρήσεις όμως δεν μπορεί να είναι άλλες από τις μη κερδοσκοπικές επιχειρήσεις, τους συνεταιρισμούς και τα κοινωφελή ιδρύματα.

Διαφορετικά έχουμε μια αποπροσαναλιστική επικάλυψη από το κράτος και την αγορά, που είναι εντελώς διαφορετικός ο ρόλος τους στην οικονομία.

Εάν το κράτος και η αγορά, μπορούσαν να καλύψουν όλες τις ανάγκες της κοινωνικής οικονομίας και ιδιαίτερα αν μπορούσαν να αντιμετωπίσουν την ανεργία και φτώχεια τότε δεν θα ήταν απαραίτητη η κοινωνική οικονομία.

Το πρόβλημα όμως είναι ότι, δεν μπορούν να καλύψουν το σύνολο των αναγκών της κοινωνίας και για αυτό χρησιμοποιείται ως εναλλακτική από τη Ε.Ε η συμπληρωματικότητα της Κ.Α.Ο.

Αλλά το ζήτημα είναι πως και ο τρίτος τομέας είναι προβληματικός στην Ελλάδα. Σε ένα κράτος που κυριαρχεί ο κατακερματισμός των φορέων κοινωνικής οικονομίας και υπάρχει άρνηση συγκρότησης ενιαίου χώρου δεν μπορεί να διαμορφωθεί το απαιτούμενο ευνοϊκό θεσμικό περιβάλλον .

Το πελατειακό σύστημα έχει διαλύσει μέχρι τώρα τον κοινωνικό ιστό αλληλεγγύης βάση του οποίου μπορεί συγκροτηθεί ικανό κοινωνικό κεφάλαιο.

Η προοπτική μιας συνομοσπονδίας, με το σύνολο χιλιάδων μικρομεσαίων εθελοντικών οργανώσεων και κοινωνικών επιχειρήσεων θα μπορούσε να είναι η λύση στο θεσμικό πρόβλημα αλλά υπάρχουν πολλές προϋποθέσεις υπερπήδησης εμποδίων για να φτάσουμε μέχρι εκεί .

Πρώτα από όλα κατανόησης της ιστορικής συγκυρίας και εκσυγχρονισμού θεσμών αλληλεγγύης και απόδοσης κοινωνικής δικαιοσύνης.

Nikola - Gylsen Zhllima

Πρόεδρος Ηράκλειας Ένωσης Αττικής